

Motion till riksdagen 2006/07:T336

av Anita Brodén (fp)

Mobiltelefoni och bilkörning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att uppgifter om telefoni ska ingå i trafikolycksrapportering.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att det finns skäl att överväga ett införande av förbud att använda handhållen mobil vid bilkörning också i Sverige.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en informationsinsats om riskerna med mobiltelefoni vid bilkörning.

Motivering

En nyligen presenterad amerikansk undersökning har pekat på att det skulle vara lika farligt att tala i mobiltelefon i samband med bilkörning som att köra rattfull. Det belyser återigen en stor osäkerhet kring sambandet mellan mobiltelefoni och bilkörning samt pekar på vikten av trafikolycksfallsrapportering för att få ordentlig information om olycksorsakerna. Givetvis måste fördelar med mobiltelefoni vägas mot de nackdelar som en utökad olycksrisk kan innebära.

Det har blivit allt vanligare att tala i mobiltelefon i samband med bilkörning. Trygghet i att alltid kunna bli nådd och att kunna nå andra är en dominerande orsak. Det uppskattas att 100 000 bilförare årligen tillkallar polis eller ambulans med hjälp av medhavd mobiltelefon. För många människor har restiden på grund av detta kunnat användas mer produktivt, vilket enligt Vägverkets årsredovisning 2001 rent nationalekonomiskt beräknats till en vinst för samhället på 2,4 miljarder kronor.

Resultat från fler än 80 olika studier visar dock att körförmågan försämras avsevärt när mobiltelefon används vid bilkörning. Enligt Svensson & Patten (2003) störs förarens uppmärksamhet i genomsnitt 10–40 sekunder. Upp-

Fel! Okänt namn på

märksamheten och körförmågan konkurrerar dessutom med uppgiften att söka efter själva telefonen och/eller telefonnumret. Enligt Thulin och Gustavssons resultat (2003) uppger 10 procent att de upplevt sig vara nära att köra av vägen samt att 18 procent varit nära att kollidera med annan trafikant eller föremål vid samtal i mobiltelefon.

Det uppskattas att 10–20 personer dödas i trafikolyckor per år som följd av samtal i mobiltelefon vid körning, men mörkertalet är här mycket stort. Information kring olycksorsaker för alla kategorier av olyckor saknas huvudsakligen i Vägverkets olycksstatistik. Detta innebär att information kring exempelvis mobiltelefoner uteblir helt i den officiella statistiken i Sverige. Detta bör snarast åtgärdas, vilket riksdagen bör ge regeringen till känna.

Inom EU har Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Portugal, Spanien, Storbritannien (delvis) och Tyskland infört lagar som begränsar användande av mobiltelefon vid bilkörning. De flesta har förbjudit användning av handhållen mobiltelefon vid bilkörning.

Även om flera undersökningar ger vid handen att det är själva samtalet mer än bruket av handburen telefon som orsakar den största okoncentrationen och därmed den ökade risken finns det ändå skäl att överväga ett införande av förbud att använda handhållen mobil vid bilkörning också i Sverige. Det stora mörkertalet, samt uppgifterna att ett stort antal mobiltalande bilister varit nära att kollidera eller köra i diket, talar för detta. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Det är väsentligt att allmänheten görs medveten om de risker som mobiltelefoni vid bilkörning kan medföra. Detta bör ingå i körskoleutbildningen. Regeringen bör ta initiativ till en informationsinsats i syfte att få ned olyckorna på våra vägar. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Stockholm den 30 oktober 2006

Anita Brodén (fp)